

[Anders Andersen]

Derfor forekommer det helt urimeligt, at man gennemfører et sådant lovforslag.

Jeg ved godt, at begundelsen for lovforslaget skulle være, at det er en forbrugerbeskyttelse, men det er i allerhøjeste grad en misforståelse. Nej, det er en beskyttelse af dem, der ikke vil overholde indgåede forpligtelser, så de nu med sindsro kan lade være at betale, fordi de ved, at det er billigere at betale en morarente end eventuelt at skulle trække på en kassekredit. Det kan da ikke være opgaven, at man igennem lovgivningen skal fremme interessen for at undgå at overholde indgåede forpligtelser.

Hvad vil det medføre? Det vil naturligvis medføre, at de handlende er nødt til at være dækket ind, ved at de må tage det, som de eventuelt mangler i morarenten, og som de skal betale mere for deres kassekredit, igennem en højere varepris, som alle andre, der i øvrigt overholder indgåede forpligtelser, skal være med til at betale. Det er efter venstres opfattelse en besynderlig form for lovgivning, man her bevæger sig ind på.

Det samme er tilfældet, når man vender sig til § 7. I § 7 lægger man nye byrder over på erhvervslivet. Sælgeren skal kunne klargøre, om det salg, der foretages, er til privat forbrug eller det er til erhvervsmæssigt forbrug. Hvis det er til erhvervsmæssigt forbrug, så falder det uden for loven; hvis det er til privat forbrug, så falder det inden for loven. Det vil igen sige, at man næsten skal spørge køberen, om den vare – og der er mange varer, der kan bruges både til det ene og det andet – vedkommende køber, skal noteres som værende til privat forbrug eller til erhvervsmæssigt forbrug. Det er igen en belastning af de selvstændige næringsdrivende i denne lovgivning, uden at det har nogen som helst fordel for det, man kalder forbrugereinteresser. Det er kun til fordel for dem, der agter at overtræde indgåede forpligtelser.

Derfor vil jeg henstille, at man stemmer for de af et stort flertal stillede ændringsforslag, nemlig ændringsforslag nr. 2 om de 4 pct. og ændringsforslag nr. 5 og 6, som fjerner § 7. Hvis disse bestemmelser tages ud af lovforslaget, så har lovforslaget et fornuftigt indhold, og så vil venstre kunne stemme for det.

Annelise Gottfredsen (KF):

Udvalget har underkastet lovforslaget en grundig drøftelse, og jeg kan generelt sige, at de bemærkninger, jeg gjorde ved første behandling, kan jeg gentage med fornyet styrke.

Ved en lov, der er af en så indgribende betydning for dele af erhvervslivet, finder jeg det overordentlig betænkeligt, at man ved en fastlæggelse af renten ved forsinket betaling lægger forhold til grund, der var gældende ved betænkningens afgivelse i 1972. Den juridiske argumentation for at fastlægge renten til diskontoen plus 2 pct. var i 1972 afbalanceret og kunne derfor med rimelighed lægges til grund for lovforslaget. Dette gælder imidlertid ikke længere. Det samlede rentekompleks er i dag ude af styr, og markedsmekanismen fører i dag til en kreditrente, der er uafhængig af diskontoen, som jo er politisk bestemt. I 1972 var en renteafstand på 2–3 pct. fra diskontoen til kassekreditrenteniveauet normalt, men forskellen kan i dag variere fra 4 pct. og opefter.

Vi finder det meget betænkeligt at pille en bid ud af hele det store rentekompleks og med et spinkelt flertal fra den røde side af salen vedtage dette. Her er forbrugersynspunkterne i § 7 kun en krølle i sammenhængen.

Oplysninger fra Statistiske Efterretninger, som jeg nylig har modtaget, afviger fra det materiale, vi har behandlet i udvalget, og jeg foreslår derfor fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Med forbehold af hvad der måtte fremgå af denne fornyede udvalgsbehandling, vil vi her i dag stemme for det af fremskridtspartiet, venstre, kristeligt folkeparti, det radikale venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag nr. 2.

Vi finder endvidere, at den i forbrugerbeskyttelsehensyn begrundede § 7 er fejlagtig. Jeg vil blot henvise til den foregående ordførers bemærkninger om det nye forbrugerbegreb. Men i det hele taget er forbrugerbeskyttelsen tvivlsom. Det vil utvivlsomt blive mærkbart for prisniveauet, såfremt det tab, kreditor lider ved betalingsforsinkelser fra de dårlige debitorer, skal dækkes ind ved prisforhøjelse. Jeg kan ikke se andet, end at forbrugerne, og her netop også de svage forbrugere, straffes. Jeg vil endvidere hævde, at loven må medføre en stigning i inkassosager-